

DE AVONDBODE.

ABONNEMENT

AAN HET REDACTIE VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 200.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.
Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingesonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIJZEN

VOOR 3 MAANDE,
te Amsterdam.....
en Buitensteden franco.....
Advertentien.
ZEVEN REGELS of minder.....
Rijken regel meer.....
Zwaart voor elke advertentie en herhaling.....

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 22 Junij. Het officieel dagblad *Le Moniteur Belge* bevat alsnu, in drie geheele vellen, omtrent de voltooijng van het eind- en vredetractaat van 19 April 1839 een volledig stel der ratificatiën, aan hetzelfde door de betrokken mogendheden verleend. Uit deze stukken blijkt, gelijk wij dit vroeger hebben gemeld, dat de ratificatiën zelve verleend zijn gaaf en zonder eenige voorbehouding. Even zoo blijkt echter, dat, gelijk wij dit hebben aan het licht gebragt, afgescheiden van de ratificatiën, door de gevolmagtigden van Engeland en België, in de Conferencie van den 8ten Junij II., wederzijds eene verklaring is overgelegd, bij welke het 16de der 24 artikelen is buiten werking gesteld, in zoo ver uitsluitend betreft de eigendommen van Z. M. den Koning der Nederlanden rondom het Koninklijke lusthuis te Laeken.

Wij laten nu voorloopig hier volgen den inhoud dezer verklaringen, en van de tegenverklaring van den Nederlandschen gevolmagtigde, en van het protocol der Conferencie van den 8 Junij II., in hetwelk deze stukken zijn vermeld.

ANNEXE A. Verklaring van den Gevolmagtigde van H. M. de Koningin van Groot-Brittannië en Ierland.

Overgaande tot de uitwisseling der ratificatiën van de tractaten, betrekkelijk de Nederlanden en België, welke te Londen op den 19 April 1839 goteekend zijn, tusschen H. M. de Koningin van het Vereenigde Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland, den Keizer van Oostenrijk, Koning van Hongarië en Bohemen, den Koning der Franschen, den Koning van Pruisen, en den Keizer aller Russen, ter eenre, en H. M. den Koning der Belgen, en den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, wederzijds, ter andere zijde, heeft de ondergeteekende Gevolmagtigde van H. M. den last ontvaang om uitdrukkelijk te verklaren:

Dat het gouvernement van Hare Brittannische Majesteit het 16e art. van de annex der bovengemelde tractaten, en het daarmede overeenkomend artikel van het op denzelfden dag tusschen België en de Nederlanden gesloten tractaat, niet van toepassing beschouwt op de eigendommen en gedeelten gronds, toebehoorende aan het Huis van Oranje Nassau, en gelopen te Laeken en besloten in het domein van de kroon, in deze Koninklijke residentie; vermits er, tusschen de gouvernementen der Britsche en Nederlandsche Majesteiten, ten gevolge der mededeelingen, welke vóór de teekening der tractaten van 19 April hebben plaats gehad, is overeengekomen, dat de bedoelde eigendommen en gedeelten gronds, door het Huis van Oranje Nassau, aan de Belgische Kroon, tegen eenen billijken prijs, zullen worden verkocht, uit aanmerking dat die eigendommen en gedeelten gronds vermits worden tot den welstand (*convenances*) van het Koninkrijk van België te Laeken.

De uitwisseling der ratificatiën van Hare Britsche Majesteit, betreffende de voorgemelde tractaten, geschiedt onder de reserve der uitdrukkelijke verklaring en der schikking hierboven omschreven.

ANNEXE B. Verklaring van den Gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen.

De Belgische gevolmagtigde, overgaande tot de uitwisseling der ratificatiën van de tractaten van den 19 April, doet opmerken, dat het, tot verhoeding van alle moeilijkheden in de uitvoering van Art. 16 van het tractaat, wel moet verstaan worden, dat, op grond van de *reglementaire bepaling (ou l'intente directe)*, welke ten aanzien der *dominies van Laeken*, tusschen de Kabinetten van St. James en van den Haag heeft plaats gehad, en de aanstaande waardering, door wederzijdsche deskundigen, de uitvoering der bepaling van Art. 16, in zoo verre, uitsluitend en in het bijzonder, de goederen betreft, welke door het Huis van Nassau gekocht en betaald zijn met het oogmerk om het domein van Laeken en zijne aanhoorigheden te vergrooten en te verkleinen, geschorst is, tot dat de schikking tusschen de partijen zal zijn tot stand gekomen.

ANNEXE C. Verklaring van den Gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden.

De Nederlandsche Gevolmagtigde, kennis genomen hebbende van de

verklaringen, welke door den Gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen, en door den Gevolmagtigde van H. Britsche Majesteit, zijn gedaan, verklaart, dat, vermits hij specie instructiën heeft voor het uitsluitend geval, op hetwelk, met betrekking tot de patrimonieele domeinen, in den onttrek van het kasteel van Laeken gelegen, is gedoeld, hij het van zijnen pligt acht, om te eischen, (*réclamer*), dat het wel worde verstaan, dat de verklaringen der Belgische en Britsche Gevolmagtigden, de eigendomsregten van Z. M. den Koning der Nederlanden op de bovengemelde domeinen niet kunnen verkorten, (*révalider pas les droits de S. M. le Roi des Pays-Bas sur les susdits domaines.*)

PROTOCOL der Conferencie aan het Foreign-Office, gehouden den 8 Junij 1839.

Tegenwoordig de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannië, Pruisen en Rusland.
De gevolmagtigden der vijf Hoven, zich in Conferencie vereenigd hebbende, heeft de gevolmagtigde van H. Britsche Majesteit te kennen gegeven, dat de gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen, ontvangende hebbende de acten van ratificatie van Zijne regering, gereed was, om over te gaan tot de uitwisseling der acten, met de gevolmagtigden der vijf Hoven, en met den gevolmagtigde der Nederlanden.

De Nederlandsche en Belgische gevolmagtigden binnen geleid zijnde, heeft de gevolmagtigde van H. M. de Koningin van Groot-Brittannië aan hen ter hand gesteld, de verklaring, hiernaevens gevoegd, sub littera A.

De gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen heeft vervolgens aan de gevolmagtigden der vijf hoven en aan den gevolmagtigde der Nederlanden ter hand gesteld de verklaring, hiernaevens gevoegd, sub littera B.

De gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden, heeft zijner zijds, aan de gevolmagtigden der vijf Hoven en aan den gevolmagtigde van België ter hand gesteld de verklaring, hiernaevens gevoegd, sub littera C.

De gevolmagtigden der onderscheiden Hoven zijn vervolgens overgegaan tot de uitwisseling der ratificatiën van de tractaten van den 19 April 1839.

(G.) ESTERHAZY, BOURQUENY, PALMERSTON, WERTHER, POZZO DI BORGIO.

Uit deze stukken blijkt, alsoo, dat de *Avondbode* van het gebeurde volledig en goed is onderricht geweest. Aan de onpartijdige geschiedenis verliet het niet, om de verklaringen van Engeland en België te oordeelen. Wij voor ons zelve, al hadde in dezen niets willekeurigs of wederregtelijks plaats gevonden, zouden dan nog het onderwerp te beuzelachtig hebben beschouwd, om daarover, als ware het, de handelen van volk tot volk. Bovendien meenen wij wel te weten, en de verklaring van Engeland bewijst dit ook, dat door of van onze Koningin van Hare Britsche Majesteit of aan het Koninklijke kabinet, de welwillende gezindheden over het punt van den door Koning Leopold gewenschten afstand van grond en eigendommen noodzaak waren geoordeeld, dat men alle reden had zich daarop te verlaten; maar men schijnt elders niet te hebben kunnen of willen begrijpen, hetgeen dezerzijds te regt begrepen werd, dat die afstand, naar goede begrippen van orde, niet aan de ratificatie konde voorafgaan; maar behoorde vooraf gegaan te worden door de ratificatie. Zoo meenen wij, dat men gekomen is tot kwalijk geplaatsten wantrouwen, en van den wantrouwen, door het gevoel van magt, tot den willekeur, die, gelijk wij reeds vroeger aanmerkten, de uitvoering van geheel het eindtractaat had kunnen doen mislukken, wanneer niet de Koning der Nederlanden getoond had, ook in dezen zijne eigene regten en belangen alwerd te willen voorbijzien, uit weldadige zorg voor de belangen van den Staat.

De overige stukken, in den *Moniteur Belge* vervat, zijn reeds vroeger in den *Avondbode* medegeleed; met uitzondering nogtans van het protocol van 31 Mei 1839, betreffende de verdrag, welke de uitwisseling der ratificatiën ondervonden heeft, en de reden, die tot het uitsluit heeft aanleiding gegeven. Wij laten den inhoud van het extract uit dat protocol, zoodanig als de *Moniteur* het geeft, alsnu hier volgen:

EXTRACT uit het protocol van den 31 Mei 1839.

De gevolmagtigde van H. Britsche M. heeft aan de Conferencie voorgesteld, om den voor de uitwisseling der ratificatiën van de tractaten van

19 April bepaalden termijn uit te stellen tot den 8 Junij, om reden dat de Belgische gevolmagtigde, ten gevolge van een toeval (*accident*) ten velen maal van den wil Zijner regering onafhankelijk, zijne ratificatiën nog niet heeft ontvangen, en dat de noodige tijd had ontbroken tot het vergelijken van die van bijkans al de andere Hoven.

De gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Pruisen en Rusland, alsmede die van België en de Nederlanden, zich met het voorstel van den gevolmagtigde van Groot-Brittannië vereenigd hebbende, is de Conferencie bijeen-geroepen, tegen den 8 Junij of vroeger, indien zulks mogelijk is, ten einde tot de uitwisseling der ratificatiën van de tractaten van 19 April over te gaan.

(Daar in dit extract niet wordt opgegeven, waarin het van de Belgische regering onafhankelijke toeval of ongeluk (*accident*) bestaan mag hebben, is het welligt niet ongepast de aandacht van den lezer, bij deze gelegenheid, nog eens te vestigen op hetgeen deswege in den *Avondbode* van Vrijdag 7 Junij, door onzen particulieren correspondent te Londen is berigt).

— Uit Stuttgart wordt, dd. 17 Junij, gemeld, dat Z. K. H. de Prins van Oranje in den voormiddag van dien dag aldaar aan het Koninklijk paleis is afgestapt, en door de Koninklijke familie op de hartelijkste wijze ontvangen.

— Door Z. M. is benoemd: tot burgemeester der gemeente Kleverkerke, P. Goudawaart.

— Aan den kapitein H. M. C. de Haan, van het 6de bataillon artillerie nationale infanterie, is het tractement van non-activiteit toegelegd.

— Met toekenning van pensioen is eervol ontslagen, W. Zwaan, ontvanger der rijks-belastingen te Vianen.

— Te beginnen met heden den 22, neemt de conventie van Zonhoven een einde, en zal de marschroute voor militairen, naar- of van de vesting Maasticht, voortaan zijn als volgt: Uit Noord-Brabant komende, zullen zij de Maas te Venlo of te Bormonde passeren, om langs den regter Maasoever hune bestemming te bereiken. Zoo zij de Maas niet behoeven over te trekken, zullen zij over Mook op Venlo en verder op moeten worden gedirigeerd, ten einde zonder het Belgische territorium aan te doen zich naar hune standplaats te begiven.

— De *Avondbode* van het gebeurde volledig en goed is onderricht geweest. Aan de onpartijdige geschiedenis verliet het niet, om de verklaringen van Engeland en België te oordeelen. Wij voor ons zelve, al hadde in dezen niets willekeurigs of wederregtelijks plaats gevonden, zouden dan nog het onderwerp te beuzelachtig hebben beschouwd, om daarover, als ware het, de handelen van volk tot volk. Bovendien meenen wij wel te weten, en de verklaring van Engeland bewijst dit ook, dat door of van onze Koningin van Hare Britsche Majesteit of aan het Koninklijke kabinet, de welwillende gezindheden over het punt van den door Koning Leopold gewenschten afstand van grond en eigendommen noodzaak waren geoordeeld, dat men alle reden had zich daarop te verlaten; maar men schijnt elders niet te hebben kunnen of willen begrijpen, hetgeen dezerzijds te regt begrepen werd, dat die afstand, naar goede begrippen van orde, niet aan de ratificatie konde voorafgaan; maar behoorde vooraf gegaan te worden door de ratificatie. Zoo meenen wij, dat men gekomen is tot kwalijk geplaatsten wantrouwen, en van den wantrouwen, door het gevoel van magt, tot den willekeur, die, gelijk wij reeds vroeger aanmerkten, de uitvoering van geheel het eindtractaat had kunnen doen mislukken, wanneer niet de Koning der Nederlanden getoond had, ook in dezen zijne eigene regten en belangen alwerd te willen voorbijzien, uit weldadige zorg voor de belangen van den Staat.

Dezer dagen heeft Z. M. aan den heer J. Belinfante te 's-Hage vergunning verleend tot het uitgeven en drukken der wet van 25 Jan. 1817, *Staatsblad* N°. 6, omtrent het verleen van uitsluitende regten op uitvindingen en verbeteringen van voorwerpen van kunst en volkwijf.

— Met den 10 dezer is buiten dienst gesteld en opgelegd Zr. Ms. transportschip *Dordrecht*, liggende te Hellevootsluis, en de bevelhebber van dien bodem, de kapitein-luitenant ter zee H. H. T. Coops, gebragt op non-activiteit, terwijl met den 11 dezer in dienst is gesteld Hoogheidszels transportschip *Prins Willem Frederik Hendrik*, mede aldaar liggende, onder bevel van den zich thans op non-activiteit bevindenden kapitein-luitenant ter zee J. G. Huis.

— Van het eiland Marken meldt men, dat den 20 dezer de eerste steen van den nieuwen lichttoeren op den oosthoek van dit eiland, door den kapitein-luitenant ter zee van Karnebeck, tijdelijk onder-inspecteur over het loodswezen te Amsterdam, is gelegd geworden.

— Bij voortdoring vernemen wij nadere bijzonderheden omtrent het onweder van den 18 dezer. Te Zwolle is door den bliksem een gemetseld stookhuisje getroffen, hetgeen echter geene ernstige gevolgen heeft gehad.

MENSCHELIJKE.

DE TOGT NAAR DAMIATE.

(Vervolg en Slot.)

Den volgende morgen, met het kriecken van den dag, zag men het strand met gewapenden bedekt, die zich naar de schepen spoedden, om den aanval te beginnen. Het was een heerlijk schouwspel. De blinkende schieden; de golvende veldboessen, op keurig bewerkte helmen prijkkend; de dreigende optrek van de banieren, fladderende in den wind; al die voorstevens tegen den toren gewand; de stille stilte, die het gerucht van den strijd voorafging — hoe schoon, hoe verheven, hoe statig was dit alles. Intusschen rustten de Saracenen in eenen minachtende houding op hunne lansen, want in hunnen zielen hoopten zij den toren onverwinnbaar, of hielden de hand aan hunne wapenen hogen, gereed den dood onder de belegeraars te doen woenen. Het Grieksch vuur, deze uitvinding der hel, die gelukkig voor het onschuldsm verhoeren is geraakt, stond den ongelovigen ter dienst om de Christenen te vernielen. Naauwelijks waren de schepen van wal gestoken of een zwerm van pijlen en steenen viel op hen neder. Velen werden gewond of gedood, maar zulks bragt geene verwarring te weeg, en de schepen vervolgden statig hunnen togt, ondanks de vernielende uitwerking der pijlen. Graaf WILLEM stond vooraan, en WOUTER VAN STADINCKOES naast hem; beiden overwogen koelbloedig het tot den aanval bereijde plan, terwijl de dood rond om hen waarde, en hunne dapperste krijgslieden, door het vijandelijk scherp getroffen, in den vloeg sloegen. Bindelijk kwamen de schepen tot vlak onder den toren, en zagte men de stormladders daarheen aan. De graaf bleef beneden om den aanval te besturen. WOUTER, bevindende van ongeduld en het oog op het venster gevestigd, waaraan zich de schoone afstekende had vermaakt, was de eerste om de stormladders te beklimmen.

Zijn voorbeeld werd terstond door vele gewapenden, en ontelbare strijders, van alle kanten klimmende, volghen zich met de linker hand aan de ladder vast, in de andere hun schild houdende, dat de vijandelijke pijlen terugkaatste, en lange hetwelk de zware van de vesting geworpen steenen onschadelijk neder stortten. Met leeuwenmoed zag men de Hollanders aantekken, en reeds waren sommigen, waaronder WOUTER VAN STADINCKOES, op het punt van op den val te springen, toen de vijand het verhoeren moordend Grieksch vuur op de schepen en ladders wierp, en de eersten, om zich voor eene gewisse en algehele vernieling te beveiligen, tot den terugtogt noodzaakte. Sissend kroop het laage de ladders voort, en verdielde de dapperen, die zich daarop bevonden. Het hechtte zich aan hune kleedren, door vleesch en gebeente indringende; te vergeefs sprongen de krijgslieden in den vloed, om het verterend vuur uit te dooven, en ten minste eenen minder wreeden dood te ondergaan; het vuur werd, als door eene schrikkelijke betoovering, tegen de gewone wetten der natuur, niet door het water gebluscht, en twee woedende elementen vereenigden hunne strijdige krachten tot vernieling van den zwakken mensch.

Maar WOUTER, zijn slagvaard dreigend zwaaijende, klonn steeds voort; werpspiessen en met weerbaken voorziene pijlen, steenen, Grieksch vuur, al deze boodschappers van den dood schenen hem te eerbiedigen. Hij bereikt de kruin van den muur, en houdt daar stand. Te vergeefs rukken een aantal gewapenden op hem aan; zijn forsche arm tart hun geweld; velen worden door zijn vreeselijk slagvaard, als korenaren door de zeis, gemaaid; de overigen zoeken hun behoud in twee overhaaste vlugt. De ridder springt door een venster in het vertrek, waar de schoone vreemde delinge, in tranen gedompeld, aan angst en wanhoop ter prooi, hare redding reeds onmogelijk waaert. De plotselinge verschijning des ridders doet hare hoop herleven. Hoe treffend, hoe verheven is des jongelings' gelaat, nu hij met een bebloed zwaard voor haar toetredende, op de eene knie voor haar valt en haar zijne ootmoedige bescherming aanbiedt, op eenen toon, waaruit bewondering, geestdrift en liefde doorstralen. De jonkvrouw werpt eenen blik op hare redder, en in de hitte van een moordend gevecht heeft een diep en zalig gevoel twee harten voor eenwig aan elkander. In korte bewoordingen verhaalt de edele AGNETA VAN TAYLINGEN aan WOUTER, dat zij haren vader, aan wien zij teeder gehecht was, op den togt had willen vergezellen, en dat deze bij het beleg van Akazar door de Moeren gevangen was genomen. Eene harde slavernij met dien benijdende vader, hoven de vrijheid zonder hem te verlaten, geredde, had zij zich uit eigen beweging in de magt der Moeren gesteld

en in zijnen kerker gedeeld. Doch korten tijd hierna was haar vader onder zijn lijden bezweken, haar in eenen toestand verspreid hebbende, den de dood achterlatende; maar hare natuurlijke veerkracht van zelf, en vooral de troost der Godsdienst hadden haar belet hem in het graf te volgen. Zij was vervolgens naar Damiate gevoerd, alwaar de wreede NASSAN haar gekocht had, en haar zijne verfoeilijke liefde, voor haar meer te vreesen dan de wreedste folteringen der pijnbank, wilde opdringen. Maar nu achtte zij het uur der redding nabij, en op den magtigen arm des ridders steunende, waande zij alle gevaar geweken.

WOUTER wierp eenen raschen blik achter zich, maar nu eerst bespeurde hij, dat het gerucht des strijds een einde had genomen. De ladders waren alle met de zich daarop bevindende krijgslieden door het Grieksch vuur verteerd of door de zware steenen verbrijzeld en in den stroom geworpen. De bloedroode Nejl had den Christenen togt afgegrekt, en voerde hunne lijken naar den Oceaan. Een gil van wraak en verantwoordiging ontviel den ridder; hij zag zich in 's vijands magt, en bereidde zich tot den dood. Op hetzelfde oogenblik rukte NASSAN, het zwaard in de vuist, door een tiental Saracenen gevolgd, het vertrek binnen. Ziedend van gramschap, wil hij alleen het bloed der ridders vergieten en gunt niemand deze prooi. Hij wankt zijne soldaten om terug te treden en valt op hem aan. Het staal des onverschrokken ridders ontmoet het zijne; daverende slagen brengen zij elkander toe; vreeselijk is de uitdrukking van beider gelaat; reeds strompt heet bloed, maar een soldaat komt met allen spoed NASSAN berispen, dat de riddereen nieuw aanval schijnt te willen beproeven, en dat zijn tegenwoordig boven op den muur wordt verhoeren, om de bewegingen der Arabieren na te gaan. Hij verwijderde zich in haast, aan het hoofd zijner krijgslieden, slechts twee Saracenen achterlatende, om WOUTER te bewaken. De schoone AGNETA wringt zich in de wachpost de ladders, zich zelf beschermende, en haren dapperen beschermers den dood te liefden beklagend. De ridder is onbewegelijk; zijn moed leek nog geen oogenblik gewankeld; verontwaardigd op God, voorwerpt hij tegen de schied der dapperen, die hij anderszels Intusschen hadden de bewegingen van een op een veranderende verspreide schepen een storm geworpen, dat de vijandelijke schepen met pijlen en werpspiessen te treffen. Ondanks den hevigen tegenstand, wordt dit gevaarlijk

Cok daar is tuschen 6 en 7 ure in den avond eene windhoos opgemerkt. Opmerkelijk is het, dat de wind aldaar buitengewoon warm was, en dat hij zware lichtingen onderscheidene malen zwaveldampen zijn gerooken, waaruit men de nabijheid van het weder wil afleiden. Aan de Dedemsvaart is een huis geheel afgebrand, en nabij het kleine veer is een gedeelte van het dak eener steenbakkerij losgerukt, terwijl een vaartuig, dat in den IJssel lag, tegen den wal is gestuwd. Bij Dinteloord zijn door den hevigen plaetgen en hagelslag de Nassau- en Koningsoord-polders overstromd, en de geheele te veld staande oogst vernield. Ook de Maria Anna- en de drie Vrienden-polders hebben veel geleden.

Dezer dagen is bij het uitbaggeren in een turfveen, toebehoorende aan Derk te Boekhorst, landman te Gendringen, (Gelderland) in een stuk grond, op den zoogenamden Broedijk, ter diepte van elfpalmen, in vasten en ongeroerden turfgrond, gevonden en uitgegraven, een zeer zeldzame bak, waaraan twee handvatten kunstmatig vastgehecht zijn, op ieder van welke zich bevinden, twee drakenkoppen, alles van bijzonder onbekend metaal, geheel goudkleur, en met doorlopende vlammen; waar 2 pond 9 ons, benevens 3 palm 9 duim, inhoud 11 kaunen. Het geheele model en maaksel, zoowel als het metaal, alles even vreemd, duidt aan, dat deze bak uit vroegere eeuwen herkomstig is; hetgeen te meer kan worden aangenomen, dewijl het bekend is, dat deze grond sinds eeuwen tot veen en moeras heeft gelegen, zonder dat daaraan iets is vergraven of veranderd.

De Staten der provincie Overijssel zijn gemagtigd tot de heffing, ten behoeve van hun gewest, van tien openen op de hoofdsom van den Rijks accijns op het binnen- en buitenlandsch gedistilleerd en de buitenlandsche liqneuren, benevens eene daarmede gelijkstaande provinciale belasting op de van buiten de provincie ingevoerd wordende en elders voor het Rijk veraccijnste voorwerpen.

Bij circulaire zijn de heeren gouverneurs ingelicht, dat door het woord stal dienst, voorkomende in de wet op de personele belasting, art. 16, § 2, enkel moet verstaan worden de verzorging op de stallen van paarden, waarvoor de belasting naar de 1ste, 2de en 3de klasse verschuldigd is, en dus niet toepasselijk worden verklaard op de werkzaamheden, welke de landbouwers, buiten de gunstige bepalingen van art. 18, § 1, derzelve wet verkerende, doch geene paarden houdende bestemd om te worden gespannen voor rijtuigen, die zelve of waarvan de zitbanken op ijzeren of stalen veeren of ook op riemen rustende of hangende zijn, door hunne knechts, in de stallen, ter verzorging van het vee en de paarden, laten verrigten.

Aan de bij ons ontvangen *Javasche Couranten*, die tot 20 Febr. loopen, ontleenen wij het volgende:

Met amptelijke van art. IV van het besluit van 13 Aug. 1827, N° 18 (Staatsblad N° 80), is bepaald, dat bij den uitvoer van specerijen uit de Molukko's naar Nederlandsch-Indische havens, ten genoegen van de plaatselijke autoriteit, zal moeten worden borg gesteld voor de voldoening der meerdere regten, wanneer die f 100 of meer bedragen, ingeval niet binnen den tijd van een jaar, een certificaat zal zijn overgelegd, dat de uitgevoerde specerijen werkelijk binnen eene Nederlandsch-Indische haven zijn ingevoerd (niet in entrepôt), zullende die borgtocht, na vertoon van zodanig certificaat, worden vernietigd; terwijl voorts, ingeval, door de belanghebbenden geen voldoende borgtocht, ter zake voorschreven, zal kunnen worden gesteld, de verhoogde regten op de uit te voeren specerijen zullen moeten worden geconsigneerd, waarvan een door de plaatselijke autoriteit geveerd bewijs zal worden verleend, door den ontvanger der inkomende en uitgaande regten, waarop aldaar bij den invoer der specerijen in eene Nederlandsch-Indische haven, de geconsigneerde regten zullen worden terugbetaald.

De zetel van het bestuur van het regentschap Soekapoera (residentie Preanger regentschappen), thans genaamd Badja Wisangnon, zal voortaan den naam voeren van Manon Djajia.

ROTTERDAM 21 Junij. Heden is het eerste Belgische schip, onder Belgische vlag, aan deze stad aangekomen, zijnde de *Jonge Jan*, kapt. E. Muys, van Temsche over Antwerpen.

ARABIE 21 Junij. Gisteren morgen zijn alhier ingekomen de 1ste en 3de compagnie van het reserve batalion der 10 afdeeling infanterie. Tegen den 30 dezer, worden de overigen manschappen van dit batalion alhier verwacht.

NIJMEGEN 21 Junij. Ten gevolge van de intrekking van alle beperkende bepalingen, nopens het verkeer met België, heeft Z. Exc. de opperbevelhebber dezer vesting de noodige maatregelen genomen, om daaraan gevolg te geven.

BELGIË.

Part. Corresp. BRUSSEL 21 Junij. De heer Klinkhamer, Nederlandsch agent voor de ontvangst van den tol op de Schelde, bevindt zich sinds eergisteren in deze hoofdstad. Hij zal heden het middagmaal houden bij eenen onzer ministers, en overmorgen te Antwerpen in functie treden.

In de eerste dagen der volgende week wordt de heer Van de Weyer alhier terug verwacht.

Bij het brengen van het Belgische leger op den voet van vrede, merkt men op, dat vier Fransche generaals, de heeren baron Hurel, Langerman, Gerard en Denarc voorloopig in dienst zijn gebleven. Ook de Poolse generaal Kruszewsky heeft zijnen rang behouden.

Dezen morgen is alhier langs het kanaal van Willebroek het eerste vaartuig met de Nederlandsche vlag aangekomen.

Het berigt, dat de echtgenoot van den baron de Stassart haar ontslag als staatsdame van de Koningin zoude gegeven hebben, blijkt voorbarig te zijn.

De intrekking tot de met veel ophef tegen heden avond aankondigde volksvergadering, ten gevolge van de ontgating van den baron de Stassart uit zijne betrekking van gouverneur, meen ik nu reeds te kunnen voorspellen, dat alles zich bepalen zal tot het aanbieden van een adres aan genoemden heer door eenige honderden kiezers, die tot dat einde in het *Pans-Hall* zullen bijeenkomen, en zich vervolgens in plechtige optocht naar zijne woning begeven. Het spreekt echter van zelf, dat eene menigte nieuwsgierigen bij deze gelegenheid op de been zullen zijn. In dit vooruitzicht heeft dan ook de regering het garnizoen in de kazernen geconsigneerd, hetwelk gedurende den

tot digt aan den toren der Saracenen gevoerd. Brandende torenten worden daarin geworpen. Met snelheid verspreiden zich de vlammen door het geheele gebouw. De bezetting, door hare pogingen tot blussching verzwakt, moet voor den moed der Christenen zwichten, en dezen, onversehrd van het stormgevaar op den muur springende, dringen bij honderden tot in het binnenste der vesting door. Alas! nu heeft het zwaard in de hand, redemmen het grootste gedeelte der bezetting; de overige Saracenen worden gevangene genomen. De verovering van den toren blinde den kruisvaarders den weg tot het bestormen der stad zelf.

Intusschen nadert de vlucht het vertrek, waar de ridder en de schoone AGNETA zich bevinden. Reeds kraakt de plankenvloer door het geweld van het alverterend element. Reeds stijgen de vlammen omhoog en stort een gedeelte van de brandende zoldering in. Nu aarzelt de ridder niet meer, en na eene korte bede tot God, neemt hij AGNETA in zijne armen, en springt met haar door het venster, met volle wapenrusting in den vloed. Hij zwemt eenigen tijd onvermoed voort, haar ondersteunende, die bewusteloos op zijnen schouder rust. Eindelijk bezwijkt zijne krachten, en hij was op het punt van met zijne dierbare vrucht te zinken, toen hij zich aan een hem van het strand toegeworpen roos vasthecht, en aldus op den oever werd gescapt. Door daverende toerneringen verwelkomd, zag hij terstond AGNETA weder bijkomen, en een blik van haar stelde den ridder schadeloos voor alle zijne gevaren.

De kruisvaarders bleven verscheidene maanden voor Damiate, en eerst na hevige bestormingen, waarbij WOUTER VAN EVERDINGEN zich zeer onderscheidde, ging de stad op den 5 Nov. 1219 aan de Christenen over. Kort hierna begaf zich graaf WILLEM met het grootste gedeelte zijner edelen, waaronder WOUTER behoorde, weder naar Holland, alwaar hij behouden aankam en AGNETA's gelukkige echtgenoot werd. Vele jaren daarna, in 1234, vergezelde de dappere ridder graaf FLORIS IV in zijnen togt tegen de Stedingers, en oopte nieuwen roem in dezen krijg.

DE JOODSCHE SECTE DER KARAITEN IN SUID-RUSLAND.

Niets evenaart de pracht, welke de Karaitische vrouwen ten toon spreiden, doch zij toonen dezelve niet zo openlijk op de straat als hare Samaritanische

geheelen nacht onder de wapenen zal blijven. Al de militaire wachtposten zijn verdubbeld, en men verwacht, dat aan elken militair twee pakjes met patronen zullen uitgedeld worden. Doch ik geloof, op goeden grond, dat alles rustig zal afloopen.

BRUSSEL 21 Junij. Aanstaaenden Zaterdag zal de commissie van liquidatie, die te Utrecht moet vergaderen, zich naar hare bestemming begeven.

De *Independent* berigt, dat de heer Lebeaume tegen het einde der volgende maand naar Frankfurt zal vertrekken, om aldaar, naar men zegt, betrekkingen tusschen de Duitse Staten en België te helpen aanknoopen.

De heer Klinkhamer, Nederlandsch agent voor de ontvangst van den Schelde-tol, bevindt zich sinds eergisteren in deze hoofdstad.

De minister van Openbare Werken heeft eene resolutie genomen, betreffende de gemeenschap tusschen de Nederlanden en België, waarbij is bepaald, dat, in afwachting van eene nadere regeling van het postwezen tusschen de beide landen, de Belgische brieven voor de Nederlanden voorloopig zullen onderworpen blijven aan eene gedwongen frankering tot de grenzen; doch dat met den 20 dezer het buitengewone post niet meer zal gelieven worden, zoo op de brieven uit België naar de Nederlanden, als op die uit de Nederlanden naar België. Voor de briefwisseling van Antwerpen naar de Nederlanden en vice-versa, zal er voldaan worden twee decimes (10 centen) voor elken brief, in zoo verre het Belgisch grondgebied betreft. De Binnenslandsche dagbladen, of die naar de Nederlanden bestemd, zullen slechts voldoen de porten, bij de wetten van 29 December 1835 en van 31 Mei 1839 vastgesteld.

De *Echo de Luxembourg* zegt, dat de brigades der Belgische gendarmerie, die zich in het aan de Nederlanden-toekomende grondgebied bevinden, den 22 dezer naar Arlon zullen terug trekken. Het Duitse gedeelte van Luxemburg zal voortloopig van eenige nationale douanes omringd worden, en het getal der toelichters is op 600 bepaald, terwijl de kosten op 800,000 fr. berekend zijn.

De Belgische gendarmerie mag bevel erlangen hebben, om te Martelange post te blijven houden. Van den anderen kant echter zijn de Nederlandsche tolbeambten reeds aldaar aangekomen, en men verzekert, dat de vrede-regter hier plaats, die deze beambten te Martelange niet wilde toelaten, genoodzaakt zoude geweest zijn, hen vooroorst aldaar te doen verblijven, op vertoon van hunne passen, en in afwachting van den dag, waarop zij in functie zullen treden.

Bij een Koninklijk besluit van den 18 dezer, is het Belgische leger geheel op den voet van vrede teruggebragt. Verschillende commandanten zoo als die over de Vlaanderen, Antwerpen en Venlo zijn daarbij afgeschaft. Ook heeft er eene nieuwe verdeling der onderscheidene militaire commandanten plaats gehad. De infanterie en cavallerie zullen verdeeld worden in 6 divisien, en elke divisie in twee brigades. Tegelijk zijn daarbij ook gedaan de benoemingen der officieren, welke over deze corpsen het bevel zullen voeren.

Eergisteren is de met roem bekende schilder Paelinck alhier overleden. Zijne twee voornaamste meesterstukken zijn de kruisvinding en de toifet van Psyche, welke laatste schilderij zich in het museum te 's Gravenhage bevindt.

De vertegenwoordiger vaneen der voornaamste handelhuizen uit de Nederlanden is in deze hoofdstad aangekomen, om inlichtingen te erlangen nopens onze industriële inrigtingen. Hij heeft zich vervolgens naar Hene-gouwen begeven, om aldaar betrekkingen aan te knooien met de kolon-branderijen. Reeds zijn hem eene verzameling van al de statuten der maatschappijen des lands medegedeeld geworden.

De baron de Viron is voorloopig benoemd tot gouverneur van Brabant, in de plaats van den baron de Stassart, wiens afzetting nog steeds de algemeene aandacht bezig houdt. Deze avond zal er in het Park eene vereeniging van meer dan 15,000 personen plaats hebben, waarbij een adres aan den Koning zal worden voorgesteld, om aan Hoogstedenzelve het ontslag van den minister van Binnenslandsche zaken te verzoeken. In het algemeen schijnt deze zaak de strijd tusschen de Katholijken en liberalen op nieuw verlevendigd te hebben. Alle partijen, die der overheersching van de priesterpartij vijandig zijn, hebben bij deze gelegenheid de handen ineengeslagen, en zelfs de bursche met zijn partij, die zich aldaar verloopen. De regering heeft de noodige maatregelen genomen, om elke stoornis der orde tegen te gaan en de wachtposten zijn verdubbeld geworden. (Zie Part. Corresp. BRUSSEL)

FRANKRIJK.

PARIS 20 Junij. De gewone correspondentie beweert, dat het gouvernement alhier sedert eenige dagen weinig bevredigende dépêches van den heer de St. Aulaire, Fransch gezant te Weenen, heeft ontvangen, waaruit, naar men zegt, blijkt, dat de inzichten van het Oostenrijksch Kabinet ten aanzien van de Oostersche kwestie geheel verschillen met die van Engeland en Frankrijk. In de laatste tijden moeten er pogingen aangewend zijn, om Oostenrijk te bewegen tot het sluiten van een aanvullend en verdedigend verbond met Engeland en Frankrijk. Doch vorst Metternich heeft zich niet geneigd betoond, om de onzijdigheid te verbreken, die sinds meer dan 30 jaren den grondslag der Oostenrijksche Staatkunde uitmaakt. De inzichten van dit Kabinet zijn altijd geweest, om van volbragte gebeurtenissen de meeste partij te trekken, maar nimmer dezelve op eenigerlei wijze uit te lokken.

Men spreekt op nieuw van het vertrek des graven Molé naar Londen, alwaar deze staatsman eene diplomatische zending zoude vervullen. Verschillende leden van het kabinet moeten echter tegen deze benoeming eenen grooten weersin hebben, en ongaarne aan het hoofd van het vorig Ministerie eene zoo belangrijke betrekking opdragen.

In den loop der volgende week zullen de heeren Guizot en Lafitte aan de Kamer der Afgevaardigden een voorstel doen, betreffende de rentevermindering der 5 pCt. geconsolideerden. Hoewel de tegenwoordige zitting ten einde loopt, en het dus bijkans onmogelijk is, om eenen zoo gewigtigen maatregel nu reeds tot stand te brengen, schijnen de genoemde Afgevaardigden van de Kamer omtrent deze aangelegenheid eenen beslissenden stap

getoefgenooten. De Karaitische vrouwen zien men veel meer slechts in de synagogen of binnenshuis in de huizen. Wanneer zij op den sabbath langs de straat wandelen, zijn zij steeds in een grooten Europeeschen hawl gehuld. Eerst dan, wanneer de deurwachter haar in het binnenste van den steeds gesloten tempel heeft gelaten, werpen zij het halsel af, en het goud en de paarlen, waarmede zij getooid zijn, verspreiden eenen glans, die met den gloed hunner schoone blikken vermenigvuldigd wordt. Zij den Fess, het hoofdbedeksel der Tartarische vrouwen, en zoogenoemde Tartarische heidinnen, waardoor zij iets mannelijks in haar voorkomen hebben, en de bevallige Karaitische en Tartarische meisjes hebben daardoor eenigermate het voorkomen van amazonen.

Hetzelfde hoofdbedeksel, dat ook door de mannen wordt gedragen, is bij dezen zeer eenvoudig, doch bij de Karaitische vrouwen is het daarentegen met goud geborduurd, en buitendien rondom met Hebreuwsche letters in paarlen gestikt; hetwelk, naar men verzekert, spreken zijn uit het oude Testament.

Gehuwde vrouwen winden het ravenzwarte haar in eene enkele dikke vlecht, rondom den ondersten rand van den Fess. Bij ongetrouwden echter hangt het in eene talloze menigte, zeer dunne, sierlijke, en even lange vlechten regt af; hetwelk echter meer sonderling dan bevallig staat.

Het getal dier vlechten bedraagt gewis 50 en meer; en het is naauwelijks te begrijpen, hoe de moeders den tijd hebben, om hare dochters, of de zusters hare zusters, aldus de haren te vlechten, in welke meestal aan de handen finjes zijn gestrengeld, want de gemiddelde lengte dier vlechten op 1 el stellende, hetwelk niet te veel is, zoo heeft eene moeder, die vier dochters bezit, wanneer zij den arbeid alleen verrigt, dagelijks 200 ellen haar te vlechten; hetgeen, de kunst en zuiverheid, waarmede zulke geschiedt, gewis voor eenen geheelen dag werk geeft.

Tusschen de kleeding der knapen en meisjes is anders weinig onderscheid. Bejaarde vrouwen zijn allen in het keurigst flauwe gekleed. Over het in sekeren zin koste onderscheid, dat met purperrood met goud gestikt flauwe bestaat, daagen af en wijdt tot op den grond slepend bovenkleed van dezelfde stof, doch bij allen is hetzelfde violetkleurig. Het bovenkleed is van voren van boven tot beneden open, zoodat men het onderkleed en vooral het borsteraad zien kan. Het laagstgenoemde echter spreidt het meest den

te willen erlangen. ten einde de regering alzoo in de noodzakelijkheid te brengen, zich duidelijk en stellig nopens dit punt te verklaren.

Aan den wachtpost van het paleis van justitie heeft men een twaalfschietgaten gemaakt, opdat de wach bij eene overrompeling aldaar met goed gevolg zoude kunnen verdedigen. Door eene poort is deze in gemeenschap met de conciergerie, en deze weder met de prefectuur politiek, waar toereikende troepen zijn. Men wil ook schietgaten aan posten der onderscheidene marinen brengen.

Nopens de afmatting, die zich thans van de gemeederen in Frankrijk schijnt te hebben meester gemaakt, leest men in de *Gazette de France* het volgende:

« Men zoude op dit oogenblik een Herculeisch ministerie behoeven, om gezag te herstellen en op de hoogte der omstandigheden te brengen. Een dergelijk ministerie uit den tegenwoordigen toestand voortkomen? gelooven het niet. Wij zien onder de bewindslieden van de Julij-omwenteling geen en enkelen staatsman, om aan de gebeurtenissen het hoofd te bieden. Allen zijn zonder aanzien en kracht; geen talent, geen karakter is aan minachting ontsnapt, die op geheel het wettelijke land kleef. »

« Het Ministerie Molé is zwakker geweest, dan dat van Thiers; het Ministerie Soult is zwakker dan dat van Molé. Een volgend Ministerie is nog zwakker zijn dan het tegenwoordige. Binnen zes maanden zal het zag meer ontzenuwd zijn, dan nu reeds het geval is; niet alleen heeft het zijne mannen te gronde gerigt, maar ook al zijne hulpmiddelen uitgeput. »

« Twee ontbindingen hebben plaats gehad, en het kwaad is slechts verergerd; eene derde ontbinding zoude alles verslimmeren. Het oproer verzwakt het gezag, in plaats van aan hetzelfde eene nieuwe veerkracht geven. De wettelijke orde is in het hart aangest, omdat de wetgeving verlamd is, terwijl de *coups d'état* aan het bestaande den doodslag zouden geven. »

« Intusschen houdt de handelscrisis steeds aan, zonder daaraan een einde te kunnen zien; gebrek en ellende verspreiden zich onder de bevolking en voeden zich door de gedurige bankbreuken. Het openbaar inkomen, alzo in al zijne takken aangetroffen; de belangen klagen; de opinie ontrent zich. »

« En het Ministerie en de Kamers geven op deze klachten noodkreten ten antwoord: Wij zijn onmagtig! »

Ook het *Journal des Débats* laat zich over dit onderwerp in de volgende bewoordingen uit:

« Zoo de nieuwere volken het denkbeeld van Montesquieu omhelzen, het tegenwoordig stelsel de schoonste uitvinding is van den mensch geest, is dit waarschijnlijk niet, omdat zij het wezen van deze soort van regering zoeken in den strijd van het spreekgestoelte, noch in reële naars tournoijen, noch in periodieke omverwerpen van het eene Ministerie na het andere, maar omdat zij de medewerking des lands bij de behandeling der openbare zaken noodzakelijk hebben geacht. »

« Indien derhalve het parlementaire mechanismus in eene verlamming kracht moet ontfaan en slechts strekken om uitstel op uitstel en teleurstelling op teleurstelling te stapelen, wat zoude dan zijn lot worden? »

« Het tegenwoordige Kamer is meer dan eene andere gedwongen te waken, dat het tegenwoordig stelsel geene reden tot eenigen aanval oplevert, want haar gezag overtreft den invloed, dien al hare voorgangers tot de verre hebben uitgeoefend. »

« Sinds 1814 is de Kamer der Afgevaardigden altijd eene groote mag geweest. Eenige heldere verstanden meenen, dat haar thans werkelijk de almacht is gegeven, en deze almacht is zonder tegenwicht. Mogte het waar zijn, dat onze parlementaire combinatie tot eene dusdanige uitkomst geleid hebben, en dat de Kamer op dit oogenblik met eene soort van dictatorsche is bekleed, aan welke gevaren geeft zij dan niet prijs hare eigen waardigheid en de toekomst van het tegenwoordig stelsel, waarvan zij de vrucht is, zoo zij goedvindt in weerwil van den wensch des lands uit elkander te gaan, zeggende: tot morgen de ernstige zaken. »

SPANJE.

MADRID 13 Junij. Don Primo de la Rivera is tot minister van Marine benoemd; algemeen wordt deze keuze goedgekeurd, daar hij als een kundig en ervaren zeeman bekend staat.

Brieven uit Carthage bevatten het volgende: « De bevelhebber der in gans haven binnengelopen Fransche stoomboot heeft met den Franschen minister alhier een onderhoud gehad. Na afloop daarvan, heeft hij alle andere ministers van de krist aangedaan. Deze togt had alleen ten doel, om de oorlogverklaring tusschen den Sultan en den Pacha van Egypte bekend te maken. » (Zie KONSTANTINOPOL)

DUITSCHLAND.

FRIEDERICHSHAFEN 14 Junij. H. K. H. Prinses Sophie van Württemberg heeft aan de armen dezer gemeente eene somme gelds geschonken, die op den 18 dezer, de dag van Hoogstderzelver huwelijksfeest, onder dezelven zal worden uitgedeeld.

VAN DE WESER 15 Junij. De aartsbisschop van Keulen bevindt zich thans veel gezonder; hij schijnt over het geheel meer opgeruimd te zijn. Zijn ondsde broeder, Maximilian Caspar van Droste Vischering, bisschop van Munster, die sedert jaren aan de jicht- en oogziekte heeft geleden, is thans wederom zoo verro hersteld, dat hij in zijn bisdom de kerken konde gaan bezoeken. Een ieder verheugde zich den grijsen kerkvoogd weder te mogen zien. Zijne reizen waren een' triomftogt gelijk. In alle steden of dorpen, waarwaarts hij hoogerwaarde zich begaf, hadden welgedefecten, gaans, muzik, fakkeltoegen en illuminatie plaats; zoo zelfs, dat het kleine stadje Warendorf, in het vorstendom Munster, gedurende drie dagen was verlicht.

ASCHAFFENBURG 18 Junij. Z. K. H. de grootvorst troonopvolger van Rusland is gisteren avond uit Frankfurt alhier aangekomen; Hoogstdezelve heeft heden de reis naar Berlijn voortgezet.

FRANKFORT 19 Junij. De Bondsvergadering zal morgen weder eene bijeenkomst houden. De Koninklijk Nederlandsche Bondsgezant, de graaf van Grunne, wordt heden avond alhier verwacht, om die zitting bij te wonen.

TURKIË.

KONSTANTINOPOL 28 Mei. In Albanie heeft men eene samenzwering

rijkdom en de pracht der schoone Karaitische vrouwen ten toon. Om den hals dragen zij groote snoeren van goudstukken, die tot op haren boezem afhangen, als: een paar snoeren, bestaande uit kleine Turksche munten, een paar snoeren Hollandsche ducaten, en eindelijk nog eenige snoeren van Spaansche dubbelen of dubbelde Turksche schelinen. Door al deze snoeren is haar boezem zodanig bedekt, dat zij werkelijk een gouden borstbarnas vormen. Digt om den hals dragen zij nog eenen collier, van welke een net van paarlen op den gouden pantzer afhangt.

DE TEGENWOORDIGE SHAH VAN PERZIË.

In het werk van WILBRAHAM, in 1837. geschreven, vindt men de volgende schildriag van MOHAMMED-Shah. Hij is niet ouder dan 31 a 32 jaren, doch door zijnen dikken baard en zijn plomp gelaat ziet hij er veel ouder uit; zijne trekken zijn tamelijk reghmatig, en wanneer men hem niet toornig maakt, bezitten zij eene uitdrukking van goedhartigheid. Jeggens Europeaanse betoont hij zich zeer vriendelijk. Gewoonlijk spreekt hij Turkschmansch, de taal van zijnen stam, doch zijne uitspraak, zoowel in deze als in de Perzische taal, is zoo snel, dat er oefening toe vereischt wordt om het te verstaan. Bij het grootste gedeelte der Aziaten vergeleken, is de Shah een man, die geestkracht bezit, en het ontbreekt hem niet aan kundigheden. Hij is in de geschiedenis van zijn land wel ervaren, en heeft een tamelijk goed begrip van de aardrijkskunde en den staatkundigen toestand van Europa. Zijn leger is zijn stolpaardje, en aan zijne dorst naar oorlogsroem offert hij niet alleen rust en gemak, maar ook de welvaart en het geluk van zijn land op.

BLADVULLING.

Toen Keizer SIGMUND, in 1414, te Straatsburg kwam, ontving hij des morgens vroeg een bezoek van een aantal Straatsburger vrouwen. Dadelijk stond hij op, schetste met haar, wierp zijnen mantel om, en danste blootsvoets door de stad. Toen zij aan de straat, genaamd *Körbelgasse*, kwamen, koekten de vrouwen den Keizer om paar schoenen voor 7 kreutzers, en trokken hem dezelve aan. De Keizer, een vrolijk heer, danste zoo lang, dat hij mede werd. Bij zijn vertrek deelde hij 150 gouden ringen uit, die ter waarde van 2 gulden, als eene gedachtenis aan deze vrouwen.

GEDRUKT BIJ A. ZWILLAGH